

عطف بماسبق نشدن قوانین و تصمیمات اداری در ایران

فاطمه آرزومند^۱، حمیدارزش^۲

۱- کارشناس ارشد حقوق خصوصی

۲- کارشناس ارشد حقوق خصوصی

چکیده

از منظر پیروان مکتب اصالت فرد قانون برای اعتبار باید به اطلاع همگان رسیده و بطور ضمنی یا صریح مورد تایید همه قرار گرفته باشد و ازدیدگاه مکتب حقوق اجتماعی که حق امتیازی اجتماعی است و فرد در برابر اجتماع فاقد هرگونه حقی است لذا پیروان این مکتب اهمیت قاعده عدم تاثیر قوانین نسبت به گذشته را قبول ندارند و می گویند که همه قواعد محدود به مصلحت اجتماعی است و اصل عطف به ماسبق نشدن جزء اصول مسلم حقوقی در حقوق ایران و اسناد بین المللی و حقوق فرانسه تلقی می گردد به گونه ای که این اصل در حقوق خصوصی، حقوق جزا، حقوق عمومی، تصمیمات اداری به عنوان اثبات حق از اهمیت خاصی برخوردار است، این اصل دارای مبنای عقلی، فقهی و قانونی می باشد و در جهت حفظ حقوق مکتسبه افراد اجرا می گردد، قانون گذار در ماده ۴ قانون مدنی عنوان می دارد که اثر قانون فقط به آینده است مگر در قانون ترتیب دیگری اتخاذ گردد، عدم رعایت این اصل در رویه قضایی دادگاه های مدنی، جزایی و اداری موجب ابطال رای در مراجع قضایی عالی و دیوان عالی کشور می گردد.

کلید واژه: عطف به ماسبق، حقوق مکتسبه، قانون، تصمیمات اداری